

<http://physicsweb.org/article/news/10/10/9>

2006/10/18

پاشش - آب، و تومرها

یک گروه پژوهش‌گر در ایالات متحده و ایتالیا شbahت بین رشد تومرها و فیزیک پاشش قطره‌ها ی آب را برا ی پیش‌بینی ی چه‌گونه‌گی ی رشد سلطان در بافت سالم به کار گرفته‌اند، و از این‌جا به پیش‌نهاد ی برای راهبردها ی کلینیکی ی مقابله با تومرها ی رشدیابنده رسیده‌اند [1].

از قطره‌های آب ی که به سطح‌ها ی جامد بر می‌خورند، بعضی از پس از برخورد پاشیده می‌شوند و بعضی دست‌نخورده می‌مانند. فیزیک پیشه‌ها توانسته‌اند این پدیده را پیش‌بینی کنند، آن‌هم با معادلاتی که به طور شگفت‌آوری ساده‌اند. تماس دیسپُک [2] از مرکز تصویربرداری زیست‌پژوهشی هاروارد-ام‌آی‌تی [3] در ایالات متحده، و هم‌کارانش از دانشگاه شریف [4] در ایتالیا، دریافت‌های این رفتار پاشش/ناپاشش در بعضی سلطان‌ها بروز می‌کند و این معادلات را برا ی کاربرد در این حالت دگرگون کرده‌اند. تومرها هم یا چند رشته‌ی (غلب مرگ‌بار) به بافت‌ها ی سالم اطراف می‌فرستند، یا نه.

این پژوهش‌گران با دگرگون کردن معادلات مکانیک شاره‌ها ی که پیش‌بینی می‌کنند کدام قطره‌ها پاشش دارند و از آن‌ها چند فواره درست می‌شود، یک پارامتر رشد تومر تعریف کردند. این پارامتر تابع سه متغیر است: فشار، محبوس‌کننده ی تومر ناشی از بافت، اطراف (مانسته ی اثر فشار بر قطره)، شعاع تومر، و کشش سطحی ی تومر. فشار، بیشتر و شعاع دارند که رشد کمک می‌کنند، در حالی که افزایش کشش سطحی جلوی رشد را می‌گیرد.

دیسپُک و هم‌کارانش این پارامتر رشد دو توصیه برای آن‌ها ی دارند که با درمان تومرها ی بالقوه رشدیابنده سروکار دارند: افزایش کشش سطحی ی

تومر با استفاده از داروها بی که چسبنده‌گی ی یاخته‌ها ی سرطانی به سطح - تومر را زیاد می‌کنند؛ و کاهش - فشار - وارد بر تومر از طرف - بافت - اطراف، باز هم با استفاده از دارو. دیسپُک به فیزیکس‌وب [5] گفت اول به مانسته‌گی ی پاشش/تومر شک داشته، چون این زمینه‌ها ی پژوهشی و فرآیندها ی مربوط به آن‌ها کاملاً نامربوط به هم می‌نمایند. اما ضمناً می‌گوید چند بررسی ی تجربی ی سرطان نتایج - این گروه و رهیافت - میان رشته‌ای یَش را تئیید می‌کند.

- [1] arXiv.org physics/0610040
- [2] Thomas Deisboeck
- [3] Harvard-MIT Center for Biomedical Imaging
- [4] Torino
- [5] PhysicsWeb